

בראשית ב, פסוקים א - ג

הקדמה

שיעור זה יעסוק בשבת שהיא יום מנוחה, ביום השביעי אלוקים נח מכל מלאכתו.

מהלך השיעור

^א וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם:

^ב וַיְכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

^ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת:

הסתיימה בריאת השמים והארץ וכל מה שנמצא בהם.

ביום השביעי אלוקים מסיים את כל מלאכת בריאת העולם.

אלוקים מפסיק ונח מכל מלאכה.

אלוקים מברך את היום השביעי, כדי שתהיה בו ברכה.

ומקדש אותו, כדי שיהיה קדוש.

משום שביום זה הוא נח מכל יצירת הבריאה

הידעת?

בשבת אנחנו נחים לא רק כדי לצבור כוחות,

אלא כדי לזכור שאלוקים ברא את העולם בשישה ימים, ובשבת הפסיק ממלאכתו ונח.

לכן אנחנו לא הולכים לעבודה, לא מגיעים לבית הספר, ולא עושים דברים נוספים

כמו בשאר ימות השבוע.

במקום זה אנחנו נהנים עם המשפחה, לומדים, משחקים יחד,

הולכים לבית הכנסת, ואוכלים סעודות טעימות.

כך השבת היא יום מנוחה שהגוף נח בו, וגם עושים בו דברים כדי לשמח את הנשמה שלנו.